

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 4615/21
14.1.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Александре Спирковске, председника већа, Зорице Јовановић и Драгице Савелић Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ... бр. ..., чији је пуномоћник Бранислав Манић, адвокат из Панчева, Трг слободе бр.1, против тужене ББ из ..., ... бр. ..., чији је пуномоћник Александра Смилевски, адвокат из Панчева, Жарка Зрењанина бр.3/2, ради исплате, одлучујући о изјављеној жалби туженог против пресуде Основног суда у Панчеву П1 478/20 од 14.09.2021. године, у седници већа одржаној 14.01.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Панчеву П1 478/20 од 14.09.2021. године у ставу један изреке и **ОДБИЈАЈУ**, као неосновани, тужбени захтеви тужиоца, којима је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу исплати, и то:

по основу неисплаћених трошкова за исхрану у току рада – топлог оброка:

-за септембар 2017. године износ од 6.985,96 динара, са законском затезном каматом од 01.11.2017. године до исплате;

-за октобар 2017. године износ од 6.792,90 динара, са законском затезном каматом од 01.12.2017. године до исплате,

-за новембар 2017. године износ од 6.898,79 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2018. године до исплате,

-за децембар 2017. године износ од 7.874,37 динара, са законском затезном каматом од 01.02.2018. године до исплате,

-за јануар 2018. године износ од 7.278,27 динара, са законском затезном каматом од 01.03.2018. године до исплате,

-за фебруар 2018. године износ од 6.948,73 динара, са законском затезном каматом од 01.04.2018. године до исплате,

-за март 2018. године износ од 7.176,59 динара, са законском затезном каматом од 01.05.2018. године до исплате,
-за април 2018. године износ од 7.139,79 динара, са законском затезном каматом од 01.06.2018. године до исплате,
-за мај 2018. године износ од 7.327,27 динара, са законском затезном каматом од 01.07.2018. године до исплате,
-за јун 2018. године износ од 7.155,14 динара, са законском затезном каматом од 01.08.2018. године до исплате,
-за јул 2018. године износ од 7.153,25 динара, са законском затезном каматом од 01.09.2018. године до исплате,
-за август 2018. године износ од 7.237,58 динара, са законском затезном каматом од 01.10.2018. године до исплате,
-за септембар 2018. године износ од 6.966,29 динара, са законском затезном каматом од 01.11.2018. године до исплате,
-за октобар 2018. године износ од 7.256,61 динар, са законском затезном каматом од 01.12.2018. године до исплате,
-за новембар 2018. године износ од 7.355,14 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2019. године до исплате,
-за децембар 2018. године износ од 7.588,36 динара, са законском затезном каматом од 01.02.2019. године до исплате,
-за јануар 2019. године износ од 7.917,37 динара, са законском затезном каматом од 01.03.2019. године до исплате,
-за фебруар 2019. године износ од 7.607,60 динара, са законском затезном каматом од 01.04.2019. године до исплате,
-за март 2019. године износ од 7.860,49 динара, са законском затезном каматом од 01.05.2019. године до исплате,
-за април 2019. године износ од 7.932,62 динара, са законском затезном каматом од 01.06.2019. године до исплате,
-за мај 2019. године износ од 8.045,13 динара, са законском затезном каматом од 01.07.2019. године до исплате,
-за јун 2019. године износ од 7.782,05 динара, са законском затезном каматом од 01.08.2019. године до исплате,
-за јул 2019. године износ од 7.997,29 динара, са законском затезном каматом од 01.09.2019. године до исплате,
-за август 2019. године износ од 7.861,86 динара, са законском затезном каматом од 01.10.2019. године до исплате,
-за септембар 2019. године износ од 7.797,92 динара, са законском затезном каматом од 01.11.2019. године до исплате,
-за октобар 2019. године износ од 8.001,49 динара, са законском затезном каматом од 01.12.2019. године до исплате,
-за новембар 2019. године износ од 8.188,98 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2020. године до исплате,
-за децембар 2019. године износ од 8.649,32 динара, са законском затезном каматом од 01.02.2020. године до исплате,
-за јануар 2020. године износ од 8.710,21 динар, са законском затезном каматом од 01.03.2020. године до исплате,
-за фебруар 2020. године износ од 8.442,28 динара, са законском затезном каматом од 01.04.2020. године до исплате,

-за март 2020. године износ од 8.655,95 динара, са законском затезном каматом од 01.05.2020. године до исплате,
-за април 2020. године износ до 8.568,25 динара, са законском затезном каматом од 01.06.2020. године до исплате,
-за мај 2020. године износ од 8.565,94 динара, са законском затезном каматом од 01.07.2020. године до исплате,
-за јун 2020. године износ од 8.682,45 динара, са законском затезном каматом од 01.08.2020. године до исплате,
-за јул 2020. године износ од 8.729,13 динара, са законском затезном каматом од 01.09.2020. године до исплате,
-за август 2020. године износ до 8.506,74 динара, са законском затезном каматом од 01.10.2020. године до исплате,

по основу неисплаћених трошкова регреса за коришћење годишњег одмора:

-за септембар 2017. године износ од 2.890,57 динара, са законском затезном каматом од 01.11.2017. године до исплате,
-за октобар 2017. године износ од 2.890,57 динара, са законском затезном каматом од 01.12.2017. године до исплате,
-за новембар 2017. године износ од 2.890,57 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2018. године до исплате,
-за децембар 2017. године износ од 2.890,57 динара, са законском затезном каматом од 01.02.2018. године до исплате,
-за јануар 2018. године износ од 3.006,81 динар, са законском затезном каматом од 01.03.2018. године до исплате,
-за фебруар 2018. године износ од 3.006,81 динар, са законском затезном каматом од 01.04.2018. године до исплате,
-за март 2018. године износ од 3.006,81 динар, са законском затезном каматом почев од 01.05.2018. године до исплате,
-за април 2018. године износ од 3.006,81 динар, са законском затезном каматом од 01.06.2018. године до исплате,
-за мај 2018. године износ од 3.006,81 динар, са законском затезном каматом од 01.07.2018. године до исплате,
-за јун 2018. године износ од 3.006,81 динар, са законском затезном каматом од 01.08.2018. године до исплате,
-за јул 2018. године износ од 3.006,81 динар, са законском затезном каматом од 01.09.2018. године до исплате,
-за август 2018. године износ од 3.006,81 динар, са законском затезном каматом од 01.10.2018. године до исплате,
-за септембар 2018. године износ од 3.006,81 динар, са законском затезном каматом од 01.11.2018. године до исплате,
-за октобар 2018. године износ од 3.006,81 динар, са законском затезном каматом од 01.12.2018. године до исплате,
-за новембар 2018. године износ од 3.006,81 динар, са законском затезном каматом од 01.01.2019. године до исплате,
-за децембар 2018. године износ од 3.006,81 динар, са законском затезном каматом од 01.02.2019. године до исплате,
-за јануар 2019. године износ од 3.321,60 динара, са законском затезном каматом

од 01.03.2019. године, до исплате,
-за фебруар 2019. године износ од 3.321,60 динара, са законском затезном каматом од 01.04.2019. године, до исплате,
-за март 2019. године износ од 3.321,60 динара, са законском затезном каматом од 01.05.2019. године до исплате,
-за април 2019. године износ од 3.321,60 динара, са законском затезном каматом од 01.06.2019. године до исплате,
-за мај 2019. године износ од 3.321,60 динара, са законском затезном каматом од 01.07.2019. године до исплате,
-за јун 2019. године износ од 3.321,60 динара, са законском затезном каматом од 01.08.2019. године до исплате,
-за јул 2019. године износ до 3.321,60 динара, са законском затезном каматом од 01.09.2019. године до исплате,
-за август 2019. године износ од 3.321,60 динара, са законском затезном каматом од 01.10.2019. године до исплате,
-за септембар 2019. године износ од 3.321,60 динара, са законском затезном каматом од 01.11.2019. године до исплате,
-за октобар 2019. године износ од 3.321,60 динара, са законском затезном каматом од 01.12.2019. године до исплате,
-за новембар 2019. године износ од 3.321,60 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2020. године до исплате,
-за децембар 2019. године износ од 3.321,60 динара, са законском затезном каматом од 01.02.2020. године до исплате,
-за јануар 2020. године, износ од 3.772,52 динара, са законском затезном каматом од 01.03.2020. године до исплате,
-за фебруар 2020. године износ од 3.772,52 динара, са законском затезном каматом од 01.04.2020. године до исплате,
-за март 2020. године износ од 3.772,52 динара, са законском затезном каматом од 01.05.2020. године до исплате,
-за април 2020. године износ од 3.772,52 динара, са законском затезном каматом од 01.06.2020. године до исплате,
-за мај 2020. године износ од 3.772,52 динара, са законском затезном каматом од 01.07.2020. године до исплате,
-за јун 2020. године износ од 3.772,52 динара, са законском затезном каматом од 01.08.2020. године до исплате,
-за јул 2020. године износ од 3.772,52 динара, са законском затезном каматом од 01.09.2020. године до исплате,
-за август 2020. године износ до 3.772,52 динара, са законском затезном каматом од 01.10.2020. године до исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о парничним трошковима, садржано у ставу два изреке пресуде Основног суда у Панчеву П1 478/20 од 14.09.2021. године, и **ОДБИЈА**, као неоснован, захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 103.146,43 динара, и **ОБАВЕЗУЈЕ** тужилац да туженој накнади парничне трошкове у износу од 49.373,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправака ове пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженој накнади трошкове поступка по жалби у износу од 47.492,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправка ове пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован.

Образложење

Ставом један изреке пресуде Основног суда у Панчеву П1 478/20 од 14.09.2021. године усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је тужена обавезана да тужиоцу исплати, за период од септембра 2017. године до августа 2020. године, по наведеним месецима, по основу неисплаћених трошкова за исхрану у току рада – топлог оброка, и по основу неисплаћених трошкова регреса за коришћење годишњег одмора, новчане износе, у вредности и са каматом, као у њеном садржају.

Ставом два изреке обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 103.146,43 динара.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена, из свих разлога предвиђених чланом 373 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11).

Тужилац је поднео одговор на жалбу.

Испитујући правилност ожалбене пресуде, у границама овлашћења прописаних чланом 386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд у Београду је, као другостепени суд, нашао:

-жалба је основана.

У поступку доношења ожалбене пресуде, нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити других битних повреда одредаба парничног поступка.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужилац је запослен код тужене, на неодређено време од 08.12.1986.године, на радном месту ... Тужена је здравствена установа јавног карактера, основана на територији Републике Србије. Тужилац је са туженом закључио уговор о раду данагодине, у коме је, у члану 1, наведено да уговорне стране сагласно констатују да је запослени, овде тужилац, засновао радни однос на неодређено време данагодине, на радном месту ..., у члану 2, да ће обављати послове у Радној јединици ЗСТП-Котларница, у Панчеву, а у члану 5 да се зарада за обављени рад и време проведено на раду утврђује тако што се основица за обрачун и исплату коју утврђује Влада РС помножи са коефицијентом 8,98 и на тако утврђену зараду додаје 0,4 % на бруто зараду за сваку навршену годину радног стажа. Тужилац је са туженом закључио и уговор о раду дана 15.10.2019.године,

којим је распоређен на послове ...р одржавања, на пословима у Котларници Службе за техничке и друге сличне послове Одељења за одржавање инсталација и објеката. Чланом 5 наведеног уговора одређено је да се тужиоцу утврђује зарада за послове, која не може бити мања од минималне зараде, а да основна зарада на дан закључења уговора износи 25.300,00 динара, и утврђује се на основу основице за обрачун плата, коефицијента са којим се множи основица, додатака на плату, обавеза које запослени плаћа по основу пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање из плата, и дела плате по основу радног учинка, у складу са законом, док за послове које тужилац обавља основни коефицијент износи 8,98. Тужилац је у периоду потраживања обављао рад код тужене. Изведен је доказ вештачењем од стране судског вештака за економско – финансијску област, а према одредбама Општег колективног уговора (“Службени гласник РС”, бр.50/08,104/08-Анекс и 8/09-Анекс II) .

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, закључак је првостепеног суда да су тужбени захтеви тужиоца садржине наведене у ставу један изреке ожалбене пресуде основани, применом одредаба члана 118 став 1 тачка 5 и 6 Закона о раду. Наиме, првостепени суд је нашао да се не може прихватити навод тужене да су спорне накнаде трошкова тужиоцу исплаћене за утужени период јер су садржани у коефицијенту, с обзиром на то да висина ових трошкова мора бити одређена линеарно за све запослене, имајући у виду и да износе ових накнада тужена није исказала у обрачунским листама за тужиоца. Како Посебни колективни уговори, донети за делатност тужене, не садрже конкретну регулативу која утврђује висину ових накнада, нити их уопште појмовно прописују као право запослених, по налажењу првостепеног суда, тужилац може потраживати накнаду у нето износима према параметрима из ранијег Општег колективног уговора, па је усвојио тужбене захтеве тужиоца одређене у складу са налазом и мишљењем судског вештака и одлучио као у ставу један изреке ожалбене пресуде.

Међутим, првостепени суд је, на правилно утврђено чињенично стање, погрешно применио материјално право, због чега је ожалбена пресуда преиначена у ставу један изреке и тужбени захтеви одбијени, као неосновани.

Одредбама члана 1 тачка 3 и 4 Закона о платама у државним органима и јавним службама ("Службени гласник РС", бр.34/2001, са новелама) прописано је да се овим законом уређује начин утврђивања плата, додатака, накнада и осталих примања запослених у јавним службама које се финансирају из буџета Републике, аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе и запослених у јавним службама које се финансирају из доприноса за обавезно социјално осигурање.

Према одредбама члана 2 Закона о платама у државним органима и јавним службама, плате изабраних, именованих и постављених лица и запослених из члана 1 овог закона утврђују се на основу: 1) основице за обрачун плата (у даљем тексту: основица), 2) коефицијента, 3) додатка на плату и 4) обавеза које запослени плаћа по основу пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање из плате, у складу са законом (став 1). Поред елемената из става 1 овог члана, плате запослених из члана 1 тачка 4 овог закона садрже и део плате по основу радног учинка (став 2). Основну плату изабраних, именованих и постављених лица и запослених из члана 1 овог закона чини производ основице из тачке 1 овог члана и коефицијента из тачке 2 овог члана,

осим за запослене из члана 1 тачка 4 овог закона (став 3). Ако се плата утврђује у складу са ставом 2 овог члана, основна плата одређује се множењем коефицијента, основице за обрачун плате и корективног коефицијента (став 4).

Одредбом члана 3 став 1 Закона о платама у државним органима и јавним службама прописано је да основицу за обрачун плата утврђује Влада, осим за председника Републике, народне посланике и именована, постављена и запослена лица у службама председника Републике и Народне скупштине Републике Србије.

Према одредби члана 4 став 2 Закона о платама у државним органима и јавним службама коефицијент садржи и додатак на име накнаде за исхрану у току дана и регреса за коришћење годишњег одмора.

Поштујући наведене норме, супротно налажењу првостепеног суда, неоснован је захтев тужиоца за исплату спорних накнада применом Општег колективног уговора. Наиме, Општи колективни уговор ("Службени гласник РС", бр. 22/97...31/03) престао је да важи 24.9.2005. године, истеком рока од шест месеци од дана ступања на снагу Закона о раду, у смислу одредбе члана 284 став 2 тог закона, а примена Општег колективног уговора ("Службени гласник РС", бр. 50/08, 204/08) у погледу ових права, прописаних одредбом члана 32 алинеја 6 и 7, привремено је одложена у складу са Споразумом о развоју социјалног дијалога, којим је одређено да ће датум почетка његове примене бити одређен посебним анексом Општег колективног уговора, како то произилази из члана 1 и 2 Анекса бр. 2 Општег колективног уговора ("Службени гласник РС", бр. 8/09), који у међувремену није закључен. У конкретном случају, како утврђује првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде, ни у посебним прописима не постоји основ за остваривање права тужиоца на накнаду наведених трошкова, јер нема одговарајућег колективног уговора по ком би то право могао остварити у обиму који потражује.

Код изложеног, околност да висина трошкова за исхрану у току рада и за регрес за коришћење годишњег одмора није вредносно исказана не представља разлог с позивом на који запослени може са успехом тражити исплату ових трошкова.

Стога није било услова, супротно налажењу првостепеног суда, да суд у конкретном случају обавезе тужену, као у ставу један изреке ожалбене пресуде, применом члана 118 став 1 тачка 5 и 6 Закона о раду, имајући у виду и да је у коефицијенту тужиоца, у складу са чланом 4 Закона о платама у државним органима и јавним службама, садржана и накнада за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора, да је на тај начин за спорни период и исплаћена, због чега је ожалбена пресуда преиначена у ставу један изреке и одбијени, као неосновани, тужбени захтеви тужиоца за накнаду за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, заједно са каматом, која, као акцесорно потраживање, дели судбину главног потраживања.

С обзиром на исход спора и успех странака у њему, преиначена је и одлука о парничним трошковима, садржана у ставу два изреке ожалбене пресуде (решење), и одбијен је захтев тужиоца за накнаду парничних трошкова, као у ставу два изреке ове пресуде (решење), и обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове првостепеног

поступка, у складу са чланом 153, чланом 154 и чланом 163 Закона о парничном поступку, као и са Адвокатском тарифом и Таксеном тарифом, и то: за састав одговора на тужбу, у износу од 9.000,00 динара; за заступања на два одржана рочишта, у износу од по 10.500,00 динара, и на два неодржана рочишта, у границама постављеног захтева, у износу од по 5.250,00 динара, и на име судске таксе на одговор на тужбу, у износу од 8.873,00 динара.

Имајући у виду исход поступка по жалби, тужилац је, применом одредаба члана 153, члана 154 и члана 163 Закона о парничном поступку, као и Адвокатске тарифе и Таксене тарифе, у вези члана 165 став 2 Закона о парничном поступку, обавезан да туженој накнади трошкове, и то: за састав жалбе, у границама постављеног захтева, у износу од 12.000,00 динара, као и за таксу на жалбу и другостепену пресуду у износу од по 17.746,00 динара.

Код изложеног, тужилац нема право на накнаду трошкова за одговор на жалбу, имајући у виду и да ови трошкови нису били потребни ради вођења парнице, ценећи све околности случаја, у смислу члана 154 став 1 Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, на основу члана 394 тачка 4 и члана 401 тачка 3 Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Александра Спирковска,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**